

[Vagn Bro.]

Sinde har været gældende her i Riget og heller ikke vil komme til at gælde, saaledes som Bestemmelsen her er affattet. Men naar det er bevist, at de paagældende er Deltagere i et Slagsmaal — og det skal altid dokumenteres, at de er Deltagere, at det er Folk, som virkelig er i Haandgemæng —, skal det fremtidig ikke undersøges nærmere, om den ene har givet, skal vi sige, 10 „paa Kassen“, og den anden kun har givet 5 „paa Kassen“, eller en enkelt maaske kun har langet een Lussing ud, saa skal de straffes og selvfølgelig i Forhold til den Alvor, der har været i det. Hvis det er et mere uskyldigt Slagsmaal ude paa Dyrehavsbakken, vil der kun blive Tale om ganske faa Dage, der vil ikke være Tale om at komme op til Maksimums-Straffen af 6 Maaneder. Det har derfor forundret mig, at det ærede Medlem Hr. Pürschel har kunnet vende sig imod en saadan Bestemmelse, som vi ønsker, og ønsker ikke alene som midlertidig — netop ved ikke at have gjort den til en midlertidig Bestemmelse har vi vist, at vi anser den for i høj Grad ret og rimelig.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel udtalte Haabet om, at de, der var i Besiddelse af Forsvarsvaaben, maatte faa Lov til at beholde dem, ja, det vil de faa med denne Lov i Haanden, for der staar udtrykkeligt, at Justitsministeren, saafremt han finder det paakrævet, kan paabyde *Anmeldelse*, men aldeles ikke, at Vaabnene skal fjernes.

Jeg har Indtrykket af, at man fra Regeringspartierne Side har maattet erkende, at der er sket meget store Forandringer i Lovforslaget, og fra konservativ Side erkender man sikkert ogsaa dette. Jeg ser, at et konservativt Blad har udtrykt det derhen, at der er opnaaet det, at man har klippet de stive Børster af Regeringsforslagets martialske Uhyre og forvandlet Vilddyret til en glatbarberet Puddel; nu kan man vurdere dette, som man vil, men det er i Virkeligheden Udtryk for, at man er naaet frem til den Middelvej, som er den rette, og Tiden kræver ogsaa efter min Mening en Lovgivning af denne Art.

Christmas Møller: Det var et overmaade betimeligt og rimeligt Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Holstein stillede til den højtærede Justitsminister, men man kunde maaske sige til det ærede Medlem Hr. Holstein, at inden han ulejlignede den højtærede Justitsminister, havde det maaske været naturligt og rimeligt at spørge det ærede Medlem i dette høje Ting, der aabenbart betragter sig som Fader til denne

Lov, hvorledes *han* ser paa den. Man havde jo et levende Indtryk af, at det ærede Medlem Hr. Vagn Bro syntes, at han egentlig var primus motor i denne Sag. Jeg kunde derfor ogsaa tænke mig, at det ærede Medlem Hr. Vagn Bro vilde være overmaade interesseret i at besvare det ærede Medlem Hr. Holsteins Spørgsmaal, og jeg kan heller ikke tænke mig andet, end at det ærede Medlem Hr. Vagn Bro maa være overmaade interesseret i, at den højtærede Justitsminister besvarer det Spørgsmaal, jeg stillede til ham, nemlig om hvilken Forskel der er fra hans eget oprindelige Lovforslag og det, han her har faaet gennemført.

Den højtærede Justitsminister demonstrerede her fra denne Talerstol en Evne, som han gennem snart 40 Aar, tror jeg, har udviklet til en Fuldkommenhed som ingen anden Politiker her i Landet, den Evne kun at svare paa det, der passer ham. Han demonstrerede den aabenlyst ved, at han havde glemt sine Notater til det ærede Medlem Hr. Pürschels Tale. Jeg skal ikke komme ind paa det her fra Talerstolen, men jeg har jo fulgt den højtærede Justitsminister som Politiker, jeg har studeret ham historisk og ogsaa fulgt ham her i Rigsdagen i mere end en Snes Aar, og jeg ved jo, at den Evne har den højtærede Justitsminister udviklet til Fuldkommenhed. Han havde den som æret Medlem, og han har den nu som højtæret Justitsminister: naar der er noget, det ikke passer ham at svare paa, saa bliver han bare siddende, saa bare *sitter* han, for at citere en kendt Historie. Det gør Ministeren aldeles glimrende! Men for det Tilfældes Skyld, at han skal herop igen, gentager jeg mit Spørgsmaal — og det vilde dog være naturligt ikke blot at besvare det ærede Medlem Hr. Holsteins Spørgsmaal, men ogsaa det Spørgsmaal, jeg rettede til den højtærede Justitsminister —: Hvor er, naar man ser paa det afgørende i den Fortolkning, Ændringsforslaget tillader, Forskellen i Sammenligning med Regeringens oprindelige Forslag?

Den højtærede Justitsminister vendte sig med ganske særlig Styrke mod nogle Ord, der er udtalt i Betænkningen, og hæftede disse Udtalelser i Betænkningen paa det ærede Medlem Hr. Pürschel. Den højtærede Justitsminister maa læse, hvad der staar. Det er ikke det ærede Medlem Hr. Pürschel, men det konservative Mindretal, hvoraf saavel det ærede Medlem Hr. A. Svensson som jeg er Medlemmer, der har udtalt dette i Betænkningen.

Den højtærede Justitsminister sagde, at siden disse Forslag blev fremsat for om-